

dünya nimetlerini elde etmek için amel işlememelidir. Zira Allah her ne kadar dünya hayatını ve süsünü hedef edinen kimseye çalışığının karşılığını eksiksiz olarak vereceğini, mağdur edilmeyeceğini bildirmekte ise de ahirette mağdur olacağı muhakkaktır. Çünkü geçici olan bu dünya hayatının Iüksü için çalışan kimseler, bütün maksat ve niyetlerine göre çalışmalarını ve gayretlerini bu dünya hayatında tüketmiş olduklarıdan alacakları karşılık ancak dünya hayatı ile sınırlıdır. Ebedî olan ahiret hayatında ise hiçbir mükâfata sahip olamazlar. Sadece dünya hayatının nimetlerini elde etmek için gayret edenler, ahirette ateşten başka bir şeyle karşılaşmayacaktır. Dünyada iken yaptıkları bütün ameller ahirette yok olacak, karşılığını alamayacaklardır. Bu dünya hayatında bir iyilik işlemiş olsalar bile ahirette sevap kazanmak gibi bir maksatları olmadığı için hepsinin eli boş kalacaktır. Yani amelleri fani olan dünya hayatı ile yok olup gidecek, ahirete bir şey kalmayacaktır.

Çünkü sadece dünyalık kazanmak için yapılan amelin hiçbir değeri yoktur. Dünyası hayatı fani olduğu için dünyadaki nimetleri ebedî kılmak ve elde tutmak mümkün değildir. Hayat sona erince her şey biter, yok olur gider. Dünyası için yapılan işler de sona erer. Ancak sadece Allah için yapılan ameller ile Allah’ın zatı baki kalır كُلُّمَنْعَلَيْهَافَانٍ “Göklerde ve yerde var olan, yok olmaya mahkumdur.” وَيَبْقَىوَجْهُرَبِّكَ ذُوالْجَلاَلِوَاْلاِكْرَامِ “Ancak büyüklük, ihtiyaççsızlık ve ikram sahibi olan Allah, daima baki kalacaktır.” (Rahmân, 55/26-27). Konumuzu teşkil eden ayet-i kerimeye göre insanların dünya hayatındaki durumu iki kısma ayrılmaktadır. Bir kısmı sadece dünya için çalışanlar, bir kısmı da ahiret için çalışanlardır. Kim geçici dünya hayatını ister ve bütün gayretlerini ona yöneltir ve ahireti unutursa Allah da ona kendi iradesine uygun olarak arzusunu gerçekleştirmeye imkânı verir. Örneğin rızkını geniş kılar, hayatını rahat içerisinde geçirmesini sağlar. Bununla birlikte dünya nimetlerini isteyen herkes bazen maksadına da ulaşamaz. Allah dileğişi şekilde, irade ve isteği ile o kişinin ihtiyacını sınırlandırır. مَنْ كَانَيُرَِحَرْثَاْلاَِنَزِدْ لَهُفِى حَرْثِوَمَنْ كَانَيُرِيَُرِييدُحَرْثَالدُّنُمِنْهَاوَمَا لَهَو

فِى
 اْلاَخِرَةِ
 مِنْ نَصِيبٍ
 “Kim
 öteki dünyada kazanç elde etmeyi isterse, onun kazancında bir artış sağlarız.
Bu dünyada bir kazanç isteyene ise, ondan birşeyler verebiliriz, fakat böyle biri
 öteki dünyanın nimetlerinden hiçbir pay alamayacaktır.”
(Şûrâ, 42/20) وَمَا
 كَانَ
 لِنَفْسٍ
 اَنْ تَمُوتَ
 اِلاَّ
 بِاِذْنِ
 اللهِ
 كِتَاباً
 مُؤَجَّلاً
 وَمَنْ
 يُرِدْ
 ثَوَابَ
 الدُّنْيَا
 نُؤْتِهِ
 مِنْهَا
 وَمَنْ
 يُرِدْ
 ثَوَابَ
 اْلاَخِرَةِ
 نُؤْتِهِ
 مِنْهَا
 وَسَنَجْزِى
 الشَّاكِرِينَ “Hiçbir kimse yok ki, ölümü Allah’ın iznine
bağlı olmasın. Ölüm belli bir süreye göre yazılmıştır. Ve kim bu
dünyanın menfaat ve kazancını isterse, kendisine ondan vereceğiz. Kim de ahiretin
menfaatı ve kazancını arzularsa, ona da bundan veririz. Ve biz şükredenleri pek yakında
ödüllendireceğiz.” (Âl-i İmrân, 3/145) Öyle ki nimetler, kulun
kendisine, istediği şekilde değil, Allah’ın dilediği şekilde bağış yapması ile ulaşır. Ayet-i
kerimelerde, ahiret nimetlerini isteyen kimseye bu nimetlerden fazlasıyla verileceği belirtilmiş,
sadece dünyanın nimetini isteyenlerin onu elde edeceği ifade edilirken, ahirette paylarının
olmayacağı bildirilmiştir. Esasen kişinin maksadı ahiret nimetlerini elde etmesi gerekliden, işlediği
ameli ile Allah’ın rızasının dışında dünyanın ve onun süsünü elde
etmek olursa, onun nasibi dünyanın hayatından fazla bir şey olmaz. Dünyanın hayatı ise
geçici bir faydalananmadır, oyun ve eğlenceden farklı bir şey değildir.
 وَمَا
 الْحَيَوةُ
 الدُّنْيَآ
 اِلاَّ
 لَعِبٌ
 وَلَهْوٌ

وَلَلدَّارُ
اْلاَخِرَةُ
خَيْرٌ
لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ
اَفَلاَ
تَعْقِلُونَ
“Bu dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden ve geçici bir zevkten başka birşey
değildir; ama ahiret hayatı, yolunu Allah ve kitabıyla bulanlar için çok daha
güzeldir. Öyelése, aklınızı kullanmaz misiniz?” (En’âm, 6/32)
Ancak ahiret ise karar kılınan, esas heveslenilecek ve elde edilmesi için gayret
gösterilecek yerdır. Bu bakımdan Karun, dünya süsü ve ziynet ile kendi
toplumunun karşısına çıkınca bir kısım insanlar ona heveslenirler, kendilerinin de o
nimetlere sahip olmalarını temenni ederler. Ancak ilim sahibi olanlar onları kınyarak iman eden
ve salih amel işleyenlere ahirette Allah’ın vereceği sevabın daha hayırlı olduğunu
hatırlatırlar. فَخَرَجَ
عَلَى
قَوْمِهِ فِى
زِينَتِهِ
قَالَ
الَّذِينَ
يُرِيدُونَ
الْحَيَوةَ
الدُّنْيَا
يَالَيْتَ
لَناَ مِثْلَ
مَا اُوتِىَ
قَارُونُ
اِنَّهُ
لَذُو حَظٍّ
عَظِيمٍ “Kârûn,
görkem ve debdebesi içinde, milletinin karşısına çıktı. Dünya hayatına
gözünü dikenler: “Ne olurdu bize de, Karun’a verilenin bir benzeri
verilseydi. Şüphe yok ki, o ne zengin, ne büyük devlet sahibi!”
dediler.” (Kasas, 28/79)

فَخَسَفْنَا
بِهِ
وَبِدَارِهِ
اْلاَرْضَ
فَمَا كاَنَ
لَهُ مِنْ
فِئَةٍ
يَنْصُرُونَِ
هُ مِنْ دُونِ
اللهِ وَمَا
كَانَ مِنَ
المُنْتَصِرِ
ينَ “Kendilerine vahiyden bilgi verilenler ise: “Yazıklar

olsun size, iman edip doğru dürüst işler yapanlar için, Allah’ın mükafatı daha hayatıdır. Bu mükafata da, ancak her türlü güçlüklere göğüs gerebilenler kavuşabilir.” (Kasas, 28/80) Sonuç olarak şu hususa da vurgu yapmak gerekir. Ahiret hayatını isteyerek amel işlemek dünyadaki nimetlerden uzak kalmayı gerektirmez. İnsanın, kendisine hâkim olabildiği sürece o nimetlerden yararlanmasında bir mahzur bulunmamaktadır. Ancak mümin kişinin asıl amacı da dünyada bolluk ve nimetler içinde yaşamak olmamalıdır. Bu bakımdan sadece dünyayı tercih eden kimse bu hâlinden dolayı kınanmış, ahiret hayatını tercih ederek çalışanlar ise övgüye mazhar olmuşlardır. &nbs; Dr. Ercan ESER

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)